

ZACHYTNÉ BODY

Dušan Onody

Úvod

Toto dielo je zobrazenie mysli v bludisku.
Je to prierez pocitov a emócií pre čitateľa, ktorý
sa v tom možno nájde.
Spleť myšlienok pretvorených do príbehov alebo
len situácií.

Ide len o pocit vyvolaný skrz slová...tak vnímaj.

Kto som?

Otázka kladená mnou každé jedno ráno, každý jeden moment...Čo mám robiť?

Som naozaj tak sám? ...Neviem kam ďalej..

Rozum, skúsenosti, vedomosti, hovoria ako sa správať v danej situácii .

Návody ako šťastne žiť, ako ľúbiť. No čo je šťastie?

To je otázka, na ktorú v živote neviem nájsť odpoveď. Chcem byť šťastným no neviem čo to je.

Je večer 10. decembra a ja kráčam ulicou k môjmu domu. V oknách vidím šťastné rodiny s úsmevom na tvárach. No viem, že sa musím ponáhľať. Moje kroky musia byť rýchlejšie, ale nie na toľko, aby som utekal. Ten za mnou by si to všimol. Ten za mnou je môj starý priateľ, ktorý ma večne prenasleduje. Nikdy sa ho nezbavím. Utekám pred ním do domu, no zrazu ležim bezmocne na posteli. Starý priateľ chytá kľučku a prichádza do izby. Nemôžem sa ani pohnúť, strach vystupuje na najvyšší schod, pomôžte mi.